

Bengt Hansson

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1971-2005
Intervjuad: mars 2013

”Det pågick ständigt intressanta diskussioner och man kände sig väl insatt i allt som hände. Alla fikade och åt lunch tillsammans i den lilla cafeterian”

Bengt föddes i Skåne Tranås, en liten by i sydöstra Skåne. Hans föräldrar drev ett för den tiden typiskt jordbruk med varierad produktion och mycket arbete. Familjen bestod av fem barn. Fyra av dem var födda inom en sexårsperiod, samt en eftersläntrare kom några år senare. Bengt har bara positiva minnen av sin uppväxt. Han var nummer tre i syskonskaran.

Byn som Bengt växte upp i var en liten ort med ca 700 invånare med kyrka, livsmedelsaffärer och folkskola. Merparten av invånarna var lantbrukare och detta präglade livet i byn.

Bengt studerade vidare efter folkskolan och gick i realskola i Tomelilla och därefter naturvetenskapligt gymnasium i Ystad. 1968 tog han sin civilingenjörsexamen vid Chalmers och startade sitt yrkesliv i Linköping samma år men flyttade kort därefter till Stenungsund.

Under tiden vid Chalmers blev Bengt inspirerad av professorn i ångteknik Lars Nordström. Han använde anläggningen i Stenungsund som exempel i undervisning. Där i föreläsningssalen fick Bengt idén om att det skulle passa att jobba i en processindustri. Så när tillfället dyk upp tog han chansen att söka till Stenungsund, och 1969 började Bengt som Vattenfallsmedarbetare på kraftverket där.

Bengt är gift med sin Aina sedan 45 år och har två barn och två barnbarn. Familjen flyttade till Bua i samband med att han 1971 fick anställning på Ringhals. Där byggde familjen så småningom eget hus med bedårande utsikt ut över västerhavet.

Familjen etablerade sig snabbt och blev väl mottagen på den nya bostadsorten, det var inga som helst problem att komma in i samhället. Hans fru fick per omgående ett lärarjobb på Gärdskulleskolan och senare i Väröbacka.

- Barnen var hos dagmammans i Bua och skaffade sig ett nät verk väldigt tidigt. De har inte haft några problem med skolan,

det är klart att någon gång har det väl hänt att de har pikats pga. sin anknötning kärnkraften. Äldste sonen Johan blev under folkomröstningen kallad för ”kärnkraftskramare” men han har aldrig lidit av det.

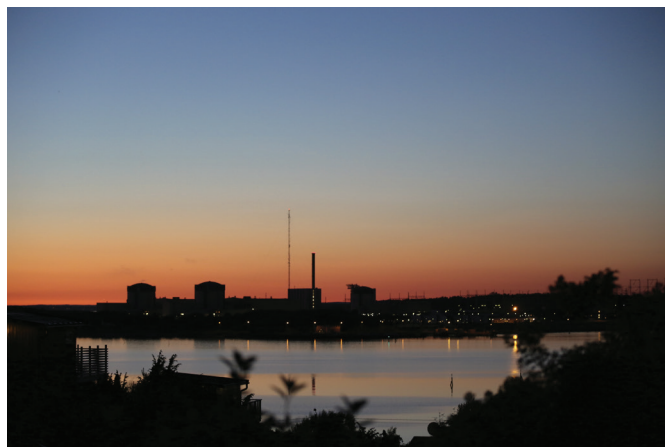
Snabb introduktion på Ringhals

Bengt anställdes av driftchefen på Ringhals 1, arbetet erbjöd många varierande arbetsuppgifter som gav en god start för fortsatt karriär inom Ringhals. Han fick ett bra mottagande, snabb introduktion och ett bra stöd.

- Bygget av Ringhals 1 och 2 gick på högvarv och provdriften pågick för fullt. Driftorganisationen var liten, överskådlig och hanterbar – man lärde snabbt känna alla ingenjörer och alla satt i samma byggnad, 1P. Det pågick ständigt intressanta diskussioner och man kände sig väl insatt i allt som hände. Alla fikade och åt lunch tillsammans i den lilla cafeterian.

En liten historia från den tiden: Driftchefen på R2, Arne Andersson, hade, som de flesta andra, alltid en matlåda med sig. Han öppnade sin låda och utbrast på sin breda skånska: ”Va f-n har hon gjort idag, hustrun? Det här va ju inga vidare smörgåsar!” Efter ett tag kom en kollega, Lars Sevestedt, in i rummet: ”Arne, du har ju tagit min matlåda?” - bredvid satt Lars hustru som komponerat matlådan ...

Bengt jobbade som assistent åt chefen för kontrollrumspersonalen som då var placerad i källarplanet i 1P.



- De inledande arbetena fokuserade på att lära sig anläggningen samt skriva och iordningsställa ett bibliotek med driftsinstruktioner. Detta arbete gav en god insyn i hur anläggningen var uppbyggd och hur den skulle köras. I arbetet ingick även arbetsledning av operatörer och stationstekniker samt deltagande i nyrekrytering av ny driftspersonal.

Alla skiftchefer fanns på plats när Bengt anställdes. Bengt var behjälplig i arbetet med nyanställningar. Under första delen av 1972 var all kontrollrumspersonal anställd. Under denna tid jobbade Bengt med framtagning och iordningsställande av blockets säkerhetsinstruktioner.

- En sak som både fascinerade mig och till viss del skrämde mig, var de dagliga uppstartsmötena. Det fascinerande var Asea Atoms idriftagningsledare som med en liten anteckningsbok i A5-format höll koll på alla detaljer i processen. Det som skrämde Bengt var användandet av systemnummer. Han kom-

mer ihåg att han tänkte att det här blir honom övermäktigt. Så småningom blev dock detta en del av vardagen på Ringhals.

”Bengt minns hur han skrev driftordern för att ladda Ringhals 3 och när han gick till kraftverkschefen för att få den påskrivna. Han svarade: ”Nja... jag tror inte att jag kan skriva på den här för det har hänt en olycka i USA”

Harrisburg stoppade Ringhals 3

Vid tiden för driftsättning av Ringhals 3 -75 fick Bengt jobbet som driftchef. Under åren som följde förbereddes Ringhals 3 för den första laddningen men så inträffade Harrisburg 1978. Bengt minns hur han skrev driftordern för att ladda Ringhals 3 och när han gick till Evert Ericson för att få den påskrivna. Evert svarade: ”Nja, jag tror inte att jag kan skriva på den här för det har hänt en olycka i USA”.

- Så nära var vi att påbörja första laddningen av 3:an.

I samband en omorganisation 1986 tillsattes Bengt som chef för RB, Ringhals 1 och 2. Bengt styrde över RB fram till 1993. Då tog han istället över ansvaret för underhåll och projekt

Bengt anser att Ringhals definitivt tagit vara på hans kompetens och fullt ut. Han kom med på båten rätt tid och skaffade sig tidigt en position i organisationen och fick då möjligheten att prova på mycket. Jobbet som produktionschef på R3-4 hade Bengt från 1996 fram till sin pension 2005.

Bengt upplevde sin dåvarande ledning som mycket engagerad med mycket god insikt i reaktorsäkerhetsarbetet. Bengt upplevde arbetet inom Ringhals/Vattenfall som mycket positivt, bland de mest intressanta arbetsuppgifterna nämner Bengt uppstarten av R3.

- De starkaste minnena från den tiden lyfter fram det goda samarbetet och hur många positiva medarbetare som fanns i organisationen och som kunde ringas ut mitt i natten för att delta i olika problemlösningar.

Bengt minns även sina sista år innan pensionen då han omgavs av många mycket duktiga medarbetare. Personalen hade en mycket god insikt i anläggningens kondition och produktionskapacitet. Bengt framhåller sina mycket duktiga chefer och medarbetare. När han blickar tillbaka lyfter han fram denna period som den bästa tiden på Ringhals.

Positiv framtid

Bengt tycker att samarbetet med övriga organisationsenheter i stort sett har fungerat bra. Han nämner särskilt kvalitetssystemet som utvecklades till ett långsiktigt, hållbart och logiskt system.

Bengt ser mycket positivt på Ringhals framtid. Han säger att det finns ingenting som talar för att man ska ställa av i förtid.

Blocken kommer säkerligen att producera el så länge det är tekniskt möjligt.

Det finns ju inga alternativ även om man bygger ut vindkraften så det sjunger om det. Ringhals har en säker framtid men det gäller naturligtvis att man sköter sig och att myndigheten inte får anledning till att ställa orimliga krav.

Bengt konstaterar att skolungdomarna återigen känner en dragkraft till kärnkraften och väljer lämpliga utbildningar. Dock måste man konstatera att det även idag finns visst politiskt motstånd mot kärnkraften.

”Det finns ju inga alternativ, även om man bygger ut vindkraften så det sjunger om det. Ringhals har en säker framtid men det gäller naturligtvis att man sköter sig och att myndigheten inte får anledning till att ställa orimliga krav”

Ryckte in efter pensionen

Bengt har efter sin pension 2005 varit engagerad i förberedelserna för ånggeneratorbytet på R4 som genomfördes under revisionsavställningen 2011. Han ledde en analysgrupp under några år. Arbetet avrapporterades en tid innan bytet genomfördes.

Bengt och Aina har inga planer på att flytta från Bua. De återvänder till Tomelilla ett par gånger om året för att hälsa på hans syster i sommarstugan. Bengt längtar inte tillbaka – västkusten är ju ett väldigt bra ställe att bo på.

- Våren kommer ju lika tidigt här som i Skåne. Här har vi närheten till havet och Varberg är ju en fin stad med väldigt bra service. Dessutom har vi väldigt nära till Göteborg. Så, västkusten är bra! Vi har ju vattnet och åker man inåt landet passerar man lite slättbygd och inom kort är man inne i skogen. Det tar en halvtimme till Åkulla.

Bengt är väldigt intresserad av och håller på mycket med orientering. Han är medlem i orienteringsklubben OK Löftan. Även de båda barnbarnen, sju och nio år, orienterar. Han och Aina spelar en del bridge i goda vänners lag, kvällarna avslutas ofta med en god middag och lite vin till det.

Sonen Magnus på Lärarhögskolan i Göteborg och arbetar som mattelärare. Johan läste till ekonom på universitetet i Lund. Barnbarnen har påbörjat sin skolgång och trivs bra i skolan.

Bengt har numera inga formella kontakter med Ringhals men träffar ibland sina gamla arbetskamrater genom sitt medlemskap i Ringhalsveteranerna. Bengt är på Ringhals flera gånger i veckan och tränar i Ringhallen. Där träffar han ofta personer som fortfarande är i tjänst.

- Genom dessa blir jag hyggligt uppdaterad om vad som händer och sker innanför staketet.